

A Győri Ítéltábla dr. Szöllősi Edit ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Koltai Tibor ügyvéd által képviselt **I.r.** és a dr. Tóth János ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen 4.500.000,- forint nem vagyoni kártérítés stb. megfizetése iránti perében - mely perbe a dr. Hollósy Tamás ügyvéd által képviselt I.r. alperes, valamint a dr. Baglady Ügyvédi Iroda és dr. Slezák József ügyvéd által képviselt II.r.alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkoztak - a Zala Megyei Bíróság 2010. december 8. napján kelt 6.P.21.997/2010/5. számú ítélete ellen az I.r. alperes és az I.r. alperesi beavatkozó részéről 8., 9., 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

Az ítéltábla a Zala Megyei Bíróság részítéletének a II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító és a felperest a II.r. alperesnek 325.000,- (Háromszázhuszonötezer) forint, míg a II. alperesi beavatkozónak 50.000,- (Ötvenezer) forint perköltség megfizetésében marasztaló rendelkezését nem érinti.

Az ítéltábla a megyei bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Zala Megyei Bíróság közbenső és részítéletével megállapította, hogy az I.r.alperest a felperes által 2004.november 19. napján elszenvedett balesetből eredő károkért kártérítési felelősség terheli. A bíróság a II.r.alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasította.

Kötelezte a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r.alperesnek 325.000,- forint perköltséget, míg a II.r.alperesi beavatkozónak 50.000,- forint perköltséget.

Ítéletének tényállásában megállapította, hogy 2004. november 19. napján a felperes az I.r.alperes menetrend szerinti buszjáratán közlekedett. A ... utcai, bútorgyári megálló előtt az

autóbusz zökken, aminek következtében az álló testhelyzetben utazó felperesnél a bal lábában erős fájdalom jelentkezett. Felperest a vele együtt utazó "A" segítette le az autóbuszról.

Fájdalmai miatt felperest munkahelyi vezetője még aznap kórházba szállította, ahol 2004. november 24. napjáig infúziós és gyógyszeres kezelést kapott. 2005. március 1. napján felperesen műtétet végeztek, az V. ágyéki csigolya és az I. keresztcsonti csigolya hátsó-oldalsó stabilizálását részben fémanyag beültetéssel, részben a csípőcsontból kivett csont rész beültetésével végezték el. Ezt követően a felperes panaszai csökkentek. A későbbiekben rehabilitációs kezelésben részesült.

A Zala Megyei Egészségbiztosítási Pénztár 2005. június 13. napján kelt határozatával megállapította, hogy a felperes 2004. november 19. napján üzemi balesetet szenvedett. A felperes 2005. június 29. napján baleseti rokkantsági nyugdíj megállapítását kérte. Az Országos Orvosszakértői Intézet (OOSZI) I. fokú orvosi bizottsága az üzemi baleseti eredetű és egyben szervezeti munkaképesség-csökkenés mértékét 2005. augusztus 24. napján 40 %-ban állapította meg. A II.fokú orvosi bizottság ezzel egyetértett. A felperes által indított munkaügyi perben szakértőként kirendelt ISZKI ... Intézete 2006. június 21. napján készített szakvéleményében az szervezeti munkaképesség-csökkenés mértékét 50 %-ban, míg az üzemi balesetből eredő munkaképesség-csökkenés mértékét 40 %-ra értékelte. A jelen perben kirendelt orvosszakértő szerint a munkaképesség-csökkenés szervezeti szempontból 50 %, abból baleseti eredetűnek 26 % tekinthető.

Felperes a baleset előtt minőségellenőr munkakörben dolgozott. A balesetet követően 2005. január 1. napjától 2005. december 9. napjáig baleseti táppénzben részesült. A 2006. november 1. napján kelt üzemorvosi vélemény szerint a felperes könnyű fizikai munka végzésére alkalmas és kisegítő munkakörben való foglalkoztatása javasolt. 2006. november 9. napján a felperes munkaviszonyát munkáltatója rendes felmondással megszüntette.

II.r.alperes a baleset helyszínéül szolgáló közút kezelője. A 2004-2005. évre irányadó burkolatgazdálkodási terv szerint a baleset helyszínéül szolgáló útszakasz állapota megfelelő volt.

Az Alperesi beavatkozó 2 az I.r.alperes által az utasok baleset- és poggyászbiztosítására kötött szerződés alapján az I.r.alperes pernyertességének előmozdítására a perbe beavatkozott.

II.r. alperesi beavatkozó 2004. szeptember 17. napjától a baleset színhelyéül szolgáló ... utcában gázvezeték elhelyezését végezte, amely útburkolat felbontási munkálattal járt.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket 4.500.000,- forint nem vagyoni kártérítés és az általa tételesen részletezett vagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére. I.r.alperessel szemben kereseti kérelmét a Ptk.345.§-ára alapította, mivel az I.r.alperes veszélyes üzem működtetőjeként kártérítési felelősséggel

tartozik. Másrészt I.r.alperes felelőssége a felperesi álláspont szerint a Ptk.339.§. alapján is megállapítható, mivel I.r.alperes nem tanúsította az adott helyzetben általában elvárható gondosságot akkor, amikor a közúti közlekedésben úgy vett részt, hogy nem jelezte a közút karbantartásáért felelős cég felé a balesetveszélyes úthibákat. A felperes arra is hivatkozott, hogy az utasok I.r.alperessel utazási szerződést kötöttek, mivel szolgáltatását menetjegy ellenében vették igénybe. A szerződés fennállása alatt pedig az I.r. alperes kártérítési felelősséggel tartozik az utasok életében, testi épségében keletkezett károkért.

II.r.alperessel szemben a felperes keresetét arra alapította, hogy II.r. alperes a közút fenntartójaként megszegte a 6/1998.(III.11.) KHVM rendelet 2.§.c./ pontjában, 4.§. (1) bekezdésében és a jogszabály mellékletének 3.2.pontjában megállapított ellenőrzési gyakoriságot, illetve a melléklet 5.2.1.2, és 5.2.3.pontban foglalt kötelezettségét. Így a baleset előidézésében az I.r. alperes jogellenes magatartásán kívül a II.r.alperes is közrehatott. Ezért az 1988.évi I. törvény 35.§., valamint a Ptk.339.§. alapján az I.r.alperessel egyetemleges felelősséggel tartozik.

Alperesek és beavatkozóik is a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a részítéletében a II.r.alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasította és közbenső ítéletében pedig megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme I.r.alperessel szemben jogalapjában megalapozott.

Kifejtette, hogy baleseti jegyzőkönyv hiányában is igazolta a felperes, hogy az adott helyen és időben I.r. alperesi buszjáraton utazott. Igazolta a baleseti mechanizmust is. ("A" tanúvallomása) A 2004. novemberben bekövetkezett baleset után jelentkező egészségromlás, az ágyéki-keresztcsonti gerincátmenetre lokalizálódó és az alsóvégtagok működési zavarát, izomsorvadását eredményező tünetek a közlekedési balesettel oksági összefüggésben állnak. A szakvélemény kitér arra is, hogy a baleset időpontjában az ágyéki gerinc már elváltozásokat mutatott, ezen időszakban a baleset hiányában még panaszmentesek voltak. A balesettel oksági összefüggésben jelentkező tünetek indokolták a 2004. december 19. napja után történt ideggyógyászati és ortopédiai kezeléseket.

Az I.r. alperes által nyújtott szolgáltatás igénybevétele folyamán, azzal okozati összefüggésben a felperes egészsége és testi épsége sérült, így I.r.alperes szerződészegése és a Ptk.318.§.(1) bekezdése, valamint 339.§.(1) és 345.§.(1) bekezdése alapján kártérítési felelőssége megállapítható. Az a körülmény, miszerint a már a baleset bekövetkezte előtt is felperes ágyéki gerince panaszmentes, de elfajulásos jeleket mutatott, nem mentesíti a károkozót azon károk megtérítése alól, amelyek abból származnak, hogy a károsult korábban már fennálló hátrányos helyzete a baleset miatt tovább romlott.

A II.r.alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság azért utasította el, mivel a peradatok nem igazolták egyértelműen, hogy a felperest ért baleset a közút valamely hibája miatt, azzal okozati összefüggésben következett be. A gépjárművet vezető sofőr ("B") úthibára nem emlékezett, II.r.alperesi alkalmazott ("C") is úgy nyilatkozott,

hogyan az útszakaszon úthibát nem jelentettek be. Ezért az elsőfokú bíróság a II.r.alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasította.

Az ítélettel szemben az I.r.alperes élt fellebbezéssel és kérte a fellebbezett közbenső ítélet megváltoztatását és az I.r.alperessel szemben előterjesztett kereset elutasítását, valamint felperes perkiöltségben marasztalását. Kifejtette, hogy megalapozatlanná teszi az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az a körülmény, hogy a baleset időpontjában baleseti jegyzőkönyvet nem készítettek, a felperes sérüléséről nem értesítette a buszvezetőt.

Maga felperes is közrehatott sérülése bekövetkeztében, ugyanis a kár elhárítása és csökkentése érdekében nem működött közre. Degeneratív ízületi betegségéből eredően fokozott óvatossággal kellett volna eljárnia és ülnie a buszon. Nem került tisztázásra az a körülmény sem, hogy felperes milyen mértékű csonttrikulásban szenved, vagy szenvedhetett a baleset idején, amely magyarázatot adhatott volna arra, hogy a mások által nem érzékelt zökkenő miért okozott a felperesnél a szakértők által vélelmezett mértékű egészségkárosodást.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozatlannak tartotta a II.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem elutasítását is. 2004. szeptember 17-től a ... utcában gázvezeték építés történt és - kellő bizonyítás hiányában - nem állapítható meg, hogy az útfelület helyreállítása szabályszerűen, balesetmentesen megtörtént-e.

Az I.r.alperesi beavatkozó szintén a felperes keresetének elutasítását és perkiöltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes sérülése úthiba következtében keletkezett, ez a körülmény azonban I.r.alperes vonatkozásában elháríthatatlan oknak tekinthető, és a fokozott veszéllyel járó tevékenység körén kívül esik. Ellentmondásos az ítélet indokolása abban a körben, hogy a bíróság az úthibát nem látta megalapozottnak, de megállapította azt, hogy a felperes egészségkárosodása és a busz - tisztázatlan eredetű - „zökkenése” között okozati összefüggés áll fenn.

A zökkenés tényéből az útfelületen lévő burkolati hiba meglétére kell következtetni, amely I.r.alperes vonatkozásában elháríthatatlan külső oknak tekintendő, ugyanis az I.r.alperes, mint tömegközlekedési vállalat nem felel a közutak állapotáért.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva az ítéletábla megállapította, hogy az I.r.alperes, valamint az I.r.alperesi beavatkozó fellebbezése nem megalapozott.

Az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást - a fellebbezésekkel érintett körben - lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel az ítéletábla egyetért.

A perben ítéleti bizonyossággal volt megállapítható az a tény, hogy 2004. november 19. napján a felperes az I.r.alperes buszjáratán érvényes jeggyel utazva a gépjármű mozgásából adódóan sérülést szenvedett, egészsége, testi épsége károsodott.

Ezzel I.r.alperes megszegte a felperes és I.r.alperes közt létrejött utasszállítási szerződést, így a Ptk.318.§.(1) bekezdése alapján kártérítési felelőssége vizsgálendő.

A Ptk.318.§.(1) bekezdés alapján szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye. A szerződésen kívül okozott károkért való felelősség - alapvetően - a Ptk.339.§.(1), illetve a 345.§.(1) bekezdésén alapulhat.

A Ptk.345.§.(1) bekezdés szerint aki fokozott veszéllyel járó tevékenységet folytat, köteles az ebből eredő kárt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól ha bizonyítja, hogy a kárt olyan elháríthatatlan ok idézte elő, amely a fokozott veszéllyel járó tevékenység körén kívül esik. Nem volt vitatott a felek között, hogy I.r.alperes, mint a gépjármű üzembentartója felelőssége a veszélyes üzemi felelősség szabálya, a Ptk.345.§.(1) bekezdése alapján vizsgálendő.

I.r.alperesnek tehát nem a Ptk.339.§. alapján kell bizonyítania, hogy az általános elvárhatóság szerint járt el, hanem a szigorúbb felelősségi alakzat (Ptk.345.§.(1)) alapján azt kell igazolnia, hogy a felperes egészségében okozott kárt olyan elháríthatatlan ok idézte elő, amely kívül esik a fokozott veszéllyel járó tevékenység körén. Figyelemmel arra, hogy I.r.alperes ilyen körülményt igazolni nem tudott, ezért az elsőfokú bíróság a balesetért fennálló kárfelelősségének jogalapját helytállóan állapította meg.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Figyelemmel arra, hogy a perben alperesek nem egységes pertársak (Pp.51.§.a./ pont), így I.r.alperes által a II.r.alperessel szembeni kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezéssel szemben előterjesztett fellebbezés hatálytalan. Ezért az ítéletábra az elsőfokú ítélet II.r.alperesre vonatkozó rendelkezéseit nem érintette.

Győr, 2012. évi március hó 20. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr.Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó

